

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
 Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Niejaca na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stepowa od każdej insercyi 30 cent.
 Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
 Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 73.

Czwartek 28. Marca 1867.

Rok wydania 57.

Prenumerata

na „Gazetę Lwowską“ wraz z Dodatkiem urzędowym od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . . 3 złr.
 Dla zamiejscowych . . . 3 złr. 90 c.
 Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c. drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stepowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 28. marca. Dzisiejsza „Presse“ donosi: W ministeryum spraw wewnętrznych zebrała się pod przewodnictwem ministra hr. Taafa komisya dla wypracowania przedłożeń rządowych do Rady państwa. Przedłożenia rządowe tyczą się uchylecia §fu 13. konstytucyi lutowej; potrzebnych zmian konstytucyi z powodu ugody z Wegrami, i ustawy uzbrojenia z 28. grudnia 1866.

Berlin, 27. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego przyjęto artykuły 13 do 20 konstytucyi. Do artykułu 18 uchwalono dodatek: Kancelarz związkowy obejmuje przez kontrasygnaturę odpowiedzialność.

Część nieurzędowa.

Jego Excel. p. Namiestnik Agenor hr. Gołuchowski odjechał wczoraj wieczornym pociągiem kolejki żelaznej do Wiednia.

Jego Cesarska Mość przybył przedwczoraj (26. b. m.) w towarzystwie pierwszego jenerał-adjutanta Fzm. hr. Crenneville i rady państwa Brauna do Budy. O godzinie 8mej rano udał się Najjaśniejszy Pau na powitanie do Gödöll. Prezydent rady ministrów hr. Andrássy jechał z Cesarzem w tym samym powozie.

W węgierskiej Izbie deputowanych interpelował Nyary na posiedzeniu dnia 26. b. m. ministeryum, czyli w krótkce przedłożył projekt ustawy względem narodowości. Minister oświecenia Eötvös odpowiedział, że według zdania ministerstwa należy czekać na elaborat komisji zajmującej się tym projektem. Nyary prosi ażeby komisya prace swoje przyspieszyła. Tissa robi uwagę, że w dawniejszych adresach przyrzeczono także przedłożenie ustaw co do spraw wyznań, wychowania i spraw urbaryalnych; zapytuje przeto ministeryum, czyli w krótkce przedłoży odnośne projekta. Eötvös oświadczył, że na jednym z najbliższych posiedzeń odpowie na tę interpelacyę. Potem toczyły się dalsze rozprawy nad elaboratem komisji 67.

Na posiedzeniu węgierskiej izby deputowanych z dnia 25. marca Stratymirowicz wystosował następującą interpelacyę do prezesa rady ministrów:

Pomimo powtórných zaprzeczeń dzienniki rozgłaszają wiadomość mającą wielką doniosłość dla polityki naszej ojczyzny. Głoszą bowiem, że postawiony ma być korpus obserwacyjny i obronny austriacki na serbsko-bosniackiej granicy.

Z uwagi na związek, jaki takowa mobilizacya miałaby z kwestyą wschodnią, z uwagi na niezmierną doniosłość, jaką ma dla przyszłości Węgier właściwe odpowiednie traktowanie tej kwestyi, zważywszy nadto, iż jest zwyczajem w krajach konstytucyjnych przy mobilizowaniu większego korpusu armii dowiedzieć się do kładnie o celu takowego kroku, z tych przeto powodów zapytuje się pana prezesa rady ministrów:

1. Czy wiadomości względem mobilizacyi korpusu armii na serbsko-bosniackiej granicy są prawdziwe, a jeżeli są prawdziwe
2. w jakim celu nastąpiła ta mobilizacya, czyli na korzyść ruchu narodowego chrześcian na wschodzie lub też ku jego stłumieniu?

Na to prezes rady ministrów odpowiedział jak następuje:

Czeigodna Izbo! Na zapytanie pana deputowanego Stratimirowicza mam zaszczyt odpowiedzieć: Ponieważ poprzednio już na drodze prywatnej miałem wiadomość o jego interpelacyi, przeto postarałem się o odpowiednie urzędowe informacye; na interpelacyę więc odpowiedzieć mogę, iż wiadomości, do których się interpelacya odwołuje, zupełnie są bezzasadne, że w ogóle nie było żadnej mobilizacyi. Że zaś fakt sam nie exystuje, przeto upada zapytanie, które się do niego odnosiło. Pomimo tego korzystam z tej sposobności dla oświadczenia, że nie może być w interesie Jego ces. Mości jako Cesarza austriackiego i jako Króla węgierskiego kłaść tamę spokojnemu rozwojowi ludów wschodnich. Że zaś ministeryum spraw zewnętrznych z tego stanowiska na rzecz tę się zapatruje, jest tego dowodem postawa jego w obec ewakuacyi fortec serbskich, przy której to sposobności udało się temuż ministeryum moralnem swem poparciem i moralną interwencyą doprowadzić do załatwienia kwestyi, która wcześniej lub później byłaby przeszkodziła pokojowemu rozwojowi ludów chrześciańskich i doprowadziłaby do zatargów. Taka jest moja odpowiedź na interpelacyę deputowanego z Wielkiego Beckezeku.

Stratimirowicz oświadczył, iż na tej odpowiedzi przestaje, po czem posiedzenie zamknięte zostało.

„Gazeta wiedeńska“ zawiera następujący artykuł: Organa mające pretensyę uchodzić za rzeczników interesów konserwatywnych w Austrii, twierdzą, że zebrać się mająca rada państwa w istocie działać będzie jako konstytuanta, i z tego powodu obawiają się rozmaitych ultrademokratycznych wybrków ze strony tej reprezentacyi. Sądzymy, że ani owo zdanie nie jest słuszne, ani obawa ztąd wysnuta nie jest uzasadniona. Daleko więcej było powodu nazwać nadzwyczajną radę państwa konstytuanta, a jednak kiedy szło o zwołanie nadzwyczajnej rady państwa w sferach konserwatywnych weale nie panowała obawa, iż nadzwyczajna rada państwa będzie miała dążności destruktcyjne. U nas nie idzie o uzyskanie podstawy konstytucyjnej, o utworzenie czegoś zupełnie nowego; ta podstawa bowiem istnieje, tę podstawę stanowią dla niewęgierskich krajów monarchii dyplom październikowy i patenta lutowe. Idzie teraz o rewizyę istniejącej konstytucyi, szczególnie w tym duchu, by ją pogodzić z węgierskim prawem publicznem. Rada państwa nie może mieć tego zadania, jakie miały konstytuanty w roku 1848 w Paryżu, Frankfurcie, Wiedniu i Berlinie. Rząd stanął szczerze i stanowczo na podstawie konstytucyi, i kilkakrotnie oświadczył, że z swej strony uważa ją za obowiązującą; nie masz przeto powodu do obawy, jakoby rząd zamyslał robić experimenta z konstytuanta. Rewizya konstytucyi koniecznie jest potrzebna, na to wszechstronnie się zgadzają. Pojawiały się wprawdzie dążności, by w sprawie rewizyi konstytucyi zająć stanowisko zbliżone do ducha roku 1848 nierównie więcej, aniżeli do zasad dyplomu październikowego i patentów lutowych. Rząd trzymając się tych zasad oparł się zarazem owym zamysłem. Zdawaćby się mogło, iż tem samem zastrzył sobie na wdzięczność żywiołów prawdziwie zachowawczych.

Opozycya organów konserwacyjnych przeciw zamiarowi przeprowadzenia rewizyi konstytucyi na podstawie konstytucyjnej nie jest wolna od wewnętrznych sprzeczności. Łatwo pojąć się da, że partya liberalna ze swego stanowiska z pewną obawą oczekuje rezultatów rewizyi na takich podstawach dokonać się mającej; ale trudno sobie wytłumaczyć podobne obawy ze strony konserwatywnej. Nie masz w świecie konstytucyi, w którejby interesa konserwatywne tak silnie i stanowczo były zabezpieczone, jak w austriackiej konstytucyi lutowej. Rękojmią w tym względzie jest nie tylko utworzenie Izby panów, ale oraz i postanowienia dążące do tego, by czynniki zachowawcze także i w Izbie deputowanych znalazły dostateczną reprezentacyę. Ustanowiono, że zmiany konstytucyi tylko większością dwóch trzecich części głosów w obydwóch Izbach mogą być uchwalone. Nie brak także innych postanowień w kon-

stytucyi poczynionych jedynie na korzyść zasad zachowawczych, a które to postanowienia w rozmaitych czasach nie już przez organa ultraliberalne, ale nawet przez organa bardzo umiarkowane uważane były za zbyt daleko idące. Jeżeli stronnictwo konserwacyjne na takie fakta oczu swych nie zwraca, jeżeli nie umie ocenić sytuacji, tedy naszym zdaniem nie działa w własnym dobrze zrozumianym interesie.

Organa na wstępie wspomniane mówią o presyi, jaką z powodu wyborów z większych posiadłości do sejmów w Czechach i w Morawii wywierac miano na usiłowania konserwacyjne. Nam tylko wiadomo, że właśnie w owych sferach, które wyłącznie dla siebie windykują przydomek „konserwatywny“, wszelkie możliwe poruszono sprężyny, by uzyskać dla siebie większość, i uważamy za rzecz naturalną, że presya wywołuje presyę przeciwną. Nie można powiedzieć, żeby te dążności przeciwnie dotychczas wychodziły po za granicę prawa i konstytucyi, i żeby były w istocie niekonserwacyjne. Należy rozpatrzyć się tylko w listach kandydatów, których stronnictwo konstytucyjne w Czechach i Morawii przedstawiło do wyborów w kuryi większych posiadłości, podają one bez wątpienia dostateczną rękojmię czynnikom zachowawczym. Jeżeli mimo to odzywają się skargi, jakoby się starano usunąć na bok siły konserwacyjne, to zachodzi już pytanie, co pod żywiołami zachowawczemi właściwie rozumieć należy.

„Prager Ztg.“ pisząc o rezultacie wyborów do sejmku konstataje, że agitacya wyborcza bardzo się ożywiła i stronnictwa podwoiły swoje zabiegi. Nie widzi w tem jednak nie zatrważającego, i nie wątpi weale o lojalnych i uczciwych zamiarach kół, owszem widzi w tem wszystkim rękojmię dobrej woli i patriotyzmu objawiającego się wszędzie. „Prager Ztg.“ zbija jednak zarzuty ciągle rządowi czynione jakoby chciał ścieśnić autonomię krajów, gdyż co innego zapowiedziało rozporządzenie rządowe zakomunikowane przy otwarciu sejmku. Federaliści — mówi „Prager Ztg.“ mogą zawsze używać tego fałszywego zdania jako wybiegu przy wyborach, aby w obec rządu dowieść, że wpływ przywódców stronnictw na lud jest rzeczywiście ważny. O tem nikt nie wątpi, ale teraz, gdy argument ten tak silnie został poparty przez rezultat ostatnich wyborów, należałoby się spodziewać, że każdy bezstronnie osądzi dane stosunki, i użyje swego wpływu aby nawiedzonej tyłu nieszczęściami ojczyźnie przywrócić pokój i zgodę, uspokoić umysły a dręczące obawy zastąpić ufnością w szczęśliwszą przyszłość.

Byłoby pożądanem aby te słowa pojednawcze nie były bezskuteczne.

Według doniesień z Berna między deputowanymi wybranymi z morawskich okręgów wiejskich jest 22 federalistów a 9 stronnictwa wiernego konstytucyi. I w tym kraju koronnym chodzi głównie o wybory z wielkich posiadłości, które odbędą się d. 28. b. m. Arcyksiążę Karol Ludwik, który jak wiadomo bawił także w Bernie, wzywał do siebie między innymi także hr. Belcredię, Dr. Prażaka i Kaliwodę, i jak donoszą dzienniki berneńskie oświadczył im, że opozycya nie zdoła wstrzymać rządu cesarskiego od urzędzenia Austrii na podstawie konstytucyjnej, uwzględniającej zarówno wszystkie narodowości, i że rząd statecznie trzymać się będzie terażniejszej swojej polityki.

Niektóre dzienniki czeskie utrzymują, że wybór J. E. p. prezydenta ministrów Br. Beusta do sejmku czeskiego nastąpił jedynie w skutek wpływu urzędowego. Zaprzecza temu „Reichenberger Ztg.“ w następujący sposób:

Izba handlowa reicheubergska wybrała prezydenta ministrów J. E. Br. Beusta na posła do sejmku czeskiego. Ponieważ wyboru tego nikt nie przygotowywał i nikt na niego wpływu nie wywierał — co wyraźnie oświadczyć winniśmy, ponieważ tak było i izba postąpiła zupełnie podług własnej woli, ponieważ po krótkiej konferencyi wyborców która odbyła się dopiero w dniu wyboru i po otrzymaniu przyzwolenia Jego Excelencyi objawiła się najżywsza aklamacya za wyborem, przeto tylko własne zdecydowanie się powszechne dziś u

wszystkich warstw ludności wpłynęło na uchwałę wyborów. Zaledwie wymówiono nazwisko p. prezydenta ministrów umilkła wszelka dyskusja i wszyscy wyborcy zgodzili się natychmiast. Tak we wszystkich kołach naszego miasta jak i w całym okręgu wybór izby handlowej zyskał powszechne uznanie. Nam i wszystkim którzy chcą widzieć Austryę potężną i liberalną, wydaje się jedynie dobrą tylko ta droga na którą p. Beust wstąpił w krajach z tej strony Litawy, aby przywrócić stosunki konstytucyjne.

Przymierza między Prusami a południowemi niemieckimi państwami zajmują głównie uwagę publiczną. W ostatnich dniach ogłoszono też traktat przymierza z Wirtembergiem zawarty. Treść jego zgadza się zupełnie z poprzednio ogłoszonymi traktatami, datowany zaś jest dnia 13. sierpnia 1866 r. Jak w Mnichowie i Karlsruhe tak i w Sztutgardzie, dzienniki rządowe ogłaszając traktat piszą o nim artykuły wstępne. Na czele tych artykułów powiedziano, iż traktaty przymierza są wyrazem myśli, iż państwa do związku północno-niemieckiego nie należące razem z tym związkiem jedną całość stanowią dla obrony całości terytorium niemieckiego w obec zagranicy. „Żaden Niemiec“ opiewa następnie, „do jakiegobądź należy stronnictwa nie powinienby występować przeciwko tej zasadzie, i mało kto uczynił to dotąd publicznie. Znajdą się tacy, co w przymierzu tem upatrują dla Wirtembergu niebezpieczeństwo wplątania się w wojnę, która może uniknąć się dała. Nie jesteśmy tego zdania, sądzimy bowiem, iż państwo jak Wirtemberg porwane jest zawsze walką toczącą się między potężniejszymi graniczącymi państwami, wszakże neutralizowanie niektórych państw europejskich wśród wielkich wojennych zamieszek nigdy się nie utrzymało. Gdyby nawet tak było, musielibyśmy powiedzieć, iż nie ma narodowej egzystencji bez niebezpieczeństwa, jakie jest z nią związane. Że na przypadek wojny główne dowództwo wojskowe oddane zostało Królowi pruskiemu, temu pewno nikt nic nie zarzuci. Już nawet w czasie dawniejszego związku nie myślano o innym głównym dowództwie, jeno pod Prusami lub pod Austryą, jest to w naturze i sile stosunków. Gdyby inaczej było, gdyby oddanie dowództwa zawisłem było od szczególnej umowy, w rzeczywistości wyszłoby na to samo. Że zaś traktat przymierza nie wcześniej ogłoszony został, pochodzi to ze stosunków, które umawiające się strony uwzględnić musiały.

Posel francuski przy dworze pruskim powrócił do Berlina. „Zeidler's Correspondenz“ przywiązuje wielkie do tego znaczenie, sądzi bowiem, iż powrót p. Benedetti z Paryża żeby być obecnym przy obchodzie urodzin Króla, nie jest zwykłym aktem grzeczności, lecz w obecnych stosunkach widzieć w tem można życzenie Cesarza Francuzów, dania dobitnego wyrazu przyjaźni swego usposobienia dla Króla pruskiego.

Na posiedzeniu angielskiej izby niższej w d. 21. b. m. zajmowano się kwestyą wschodnią. Mr. Gregory prosił sekretarza stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych o przedłożenie depeszy donoszącej o reformach przyrzeczonych przez wielkiego wezyra, i o wyjaśnienie czy Rosya, Francya i Austrya rzeczywiście doradzały Porcie odstąpić Kandyę Grecyi. Lord Stanley oświadczył, że depeszę przyniósł z sobą i złożył na stole izby. Co do zapytania względem Kandyi, słyszał, że rząd francuski doradzał odstąpienie wyspy i że rząd rosyjski popierał to przedstawienie, lecz nie jest tego pewny i nie wie czy rząd austriacki pójdzie także tą drogą. Mr. D. Griffith chciałby wiedzieć czy przyszło do skutku porozumienie między Turcyą a Serbią, i czy główne mocarstwa udzieliły Porcie co do zwierzchnictwa nad Serbią dalszą gwarancję oprócz zapewnionej traktatem paryskim z r. 1856. Lord Stanley odpowiedział, że Książę serbski pojechał do Konstantynopola celem ostatecznego porozumienia się z Portą. Zachodzą jeszcze trudności w szczegółach ale nie można przypuszczać aby pomyślnie ich załatwienie podlegało jakiejkolwiek wątpliwości. Nie wiadomo mu wcale aby główne mocarstwa udzieliły wspomnianą gwarancję albo ją udzielić miały. Ale wie z pewnością, że Anglia jej nieudzieliła i w obecnym stanie rzeczy nie udzieli.

„Giornale d'Italia“ pisze, iż obecny skład gabinetu florenckiego jest następujący: Ricasoli, minister prezydujący i spraw wewnętrznych; Visconti, spraw zewnętrznych; Depretis, skarbu; Cugia, wojny; Bianchini, marynarki; Cordova, sprawiedliwości; Correnti, oświecenia publicznego; de Vicenzi, robót publicznych i rolnictwa. Izbie deputowanych złożony będzie wniosek względem zniesienia ministerium handlu, rolnictwa i przemysłu. Ratazzi nie przyjął teki ministerium sprawiedliwości.

Izba deputowanych miała już kilka posiedzeń pod przewodnictwem prezesa najstarszego wiekiem Polsinego. Prace przygotowawcze odbywają się z wielką gorliwością. Wielu deputowanych przybyło już do Florencyi.

O układach p. Tonello ze stolicą apostolską podaje korespondent „Czasu“ z Rzymu między innymi następujące szczegóły: Układy p. Tonello ze Stolicą Świętą jak najpomyślniejszym skutkiem uwieńczone zostały. Obie strony zgodziły się z zupełną jednomyślnością na kandydatów do nieobsadzonych dotąd stolic biskupich włoskich, chociaż Ojciec Święty w świeżej alocucyi z d. 22. lutego wątpił jeszcze o podobieństwie tej zgody. Jednak rząd włoski wszelkich dołożył starań, aby uczynić zadość wszystkim wymaganiom dworu rzymskiego i uszanować jego drażliwość. Dzięki tej powolności, znaleźli się narazie kandydaci mili Stolicy Świętej a nieprzeciwni gabinetowi florenckiemu.

Doprowadziwszy do pożądanego kresu układy duchowne, p. Tonello przystąpił niezwłocznie do kwestyi polityczno-administracyjnej do stosunków międzynarodowych królestwa włoskiego z Państwem Papieżkiem. Otrzymałszy wolny przyjazd bez paszportu dla podróżnych niezatrzymujących się na terytorium papieżkiem, uzyskał uwolnienie od cła dla przewożonych przez nie towarów. Dalej zaproponował zupełne zniesienie komór celnych i paszportów między Włochami a Rzymem, ku czemu Pius IX. bardzo się kłoni, lubo kardynał Antonelli wiele jest temu przeciwny. Na audyencyi zaś mianej w ciągu tego tygodnia, p. Tonello bardzo długo z Ojcem Świętym rozmawiał. Znalazł go doskonale usposobionym dla Włoch. Rezultat wyborów, które całkiem na korzyść rządu wypadają, wzmocnił u Jego Świątobliwości przeświadczenie o sile takowego oraz o jego dobrej wierze i sumiennosci, z jaką zamierza powściągać wszelkie zamachy stronnictwa czynu na Rzym, wyrzekłszy się sam wszelkiej myśli przywłaszczenia wiecznego miasta i ojcowizny Św. Piotra. Papież powiedział panu Tonello: „Prowadziliśmy dotąd wojnę ze sobą, co ani wam ani mnie na korzyść nie wyszło; teraz zaś zawrzyjmy pokój i starajmy się, aby Napoleon do spraw się naszych nie mieszał“. Słowa te powiedziane tonem żartobliwym, ale nader przyjaźni, ośmieliły bardzo włoskiego posła. Jakoż, gdy rozmowa padła na straszliwe grasowanie rozbójnictwa w państwie kościelnym, p. Tonello nie wahał się zaproponować Ojcu Świętemu okupację włoską podobną do francuskiej celem wytepienia tej okrutnej plagi. Zażądał jednak koniecznie, aby Papież rozpuścił wojsko cudzoziemskie, będące na jego żołdzie, gdyż zetknięcie takowego z wojskiem włoskiem spowodowałoby krwawe zajścia. Ojciec Święty przyjął dość przychylnie tego rodzaju propozycję, ale odpowiedział, że korpusy zagraniczne rozwiązane być nie mogą, przynajmniej na teraz. Dodał wszakże, iż wojsko cudzoziemskie a mianowicie żuawi mogą zostać w Rzymie, i że czuwanie nad prowincjami może być wyłącznie powierzone wojsku krajowemu. Stała się zatem ugoda między p. Tonello a Piusem IX., na mocy której wojsko włoskie będzie mogło ścigać rozbójników na terytorium papieżkiem, papieżkie zaś na włoskiem i zostawać tu i tam przez cały czas potrzebny do działań wojennych.

„Memorial diplomatique“ donosi z Konstantynopola, iż rząd turecki nigdy ani na drodze okólniku, ani w innej formie mocarstwom opiekuńczym nie oświadczył, iż koncesye jego na korzyść chrześcijańskich poddanych doszły już do ostatnich krańców. Porta otomańska, uspokojona oświadczeniem, iż Anglia napadu na całość Turcyi faworyzować nie będzie, żąda jedynie, żeby jej dozwolono ugodzić się z reprezentantami Kandyotów. W takim razie Hat Humajunowi z roku 1856 dana będzie rozciągłość przez mocarstwa opiekuńcze żądana. Natomiast Porta otomańska nie będzie się wdawać w żadne negocjacje względem ustąpienia Kandyi.

„Liberte“ ogłosiła list Mustafy Fazyt Baszy, o którym dzienniki wiele pisały. Jest to pismo o sześciu stronnicach, którego autor mówi z wielką otwartością o smutnem położeniu wszystkich ludów państwa otomańskiego, tak Turków jak i Chrześcian, i jako jedyny środek ratunku podaje zaprowadzenie konstytucyi na wzór europejskich konstytucyi, której podstawy później wskazać i rozwinąć przyrzeka.

Pod względem reform które rząd turecki zaprowadzić zamierza i pod względem obchodzenia się z Chrześcianami, ważną jest następująca depesza lorda Derby:

Konstantynopol, 6. marca. Milordzie! W dniu 3. b. m. miałem długą i gruntowną rozmowę z Wielkim Wezyrem Ali Baszą względem położenia Turcyi. Jego

Wysokość zapewnił mi, iż obecni ministrowie Sultana postanowili zaprowadzić w jak najkrótszym czasie ważne reformy. Jedną z pierwszych reform będzie polepszenie stosunków chrześcijańskich poddanych Porty otomańskiej, otwarty im będzie przystęp do służby politycznej, zniesione będą znamiona odróżniające Muzułmanów od Chrześcian, które to znamiona chociaż prawnie są zniesione jednak w praktyce istnieją, i stają się powodem niechęci i nieprzyjaźni. Będą też zaprowadzone środki ku przynęceniu obcych kapitałów do Turcyi a przedewszystkiem będą złożone starania względem ulepszenia szkół publicznych.

Jego Wysokość zawiadomił mi prócz tego, iż w ostatnich dniach trzech nowych członków Chrześcian przydani zostali wielkiej radzie sprawiedliwości i że Chrześcianin, p. Aristides Baltazzi mianowany został asystentem ministra skarbu i gubernatorem banku. Jest to początek, mówił Jego Wysokość, powołania Chrześcian do ważnych i zaszczytnych urzędów. Prócz tego rząd ma zamiar dania większej rozciągłości systemowi Vilajetów, to jest połączeniu kilku Baszalików w jedną prowincję pod jednym generał-gubernatorem. Zaprowadzona będzie reprezentacja Chrześcian w radach tych Vilajetów, prócz tego zastępcą gubernatora będzie zawsze Chrześcianin. Postanowiono już, dodał Wielki Wezyr, porozumieć się z reprezentantami obcych mocarstw, względem wykonania artykułu Hat Humajumu z roku 1856 przyznającego obcym prawo posiadania gruntów ziemskich. Wielki Wezyr z Fuad Baszą i innemi swemi kolegami ma także w planie i inne jeszcze reformy, o których mi zawiadomi jak skoro tylko plany te dojrzeją. Mam zaszczyt i t. d. Lyons.

Jeden z paryskich korespondentów „Gazety kołoińskiej“ podaje następujący wyciąg z propozycyi przedłożonych w Konstantynopolu przez trzy mocarstwa opiekuńcze, w sprawie uregulowania rządu w ten sposób aby mógł zaspokoić zarazem ludność chrześcijańską i muzułmańską w prowincjach Turcyi europejskiej: W każdej z tych prowincyi ma być ustanowiona władza administracyjna pod nazwą „Vilayet.“ Władza ta składa się z jeneralnego gubernatora religii muzułmańskiej; dyrektora chrześcijańskiego i 6 członków, między którymi ma być 3 Turków i 3 Chrześcian. Nowy ten system zaprowadzono już w Bulgaryi na próbę, a jeśli okaże się zbawiennym będzie zaprowadzony i w innych prowincjach. Chrześcianie powołani do Vilajetu muszą być krajowcami, z tego powodu w Bulgaryi wyłączone od udziału całe wyższe duchowieństwo jako będące pochodzenia greckiego. Ludność bulgarska jest z tego zadowolona, gdyż przeciwnie niższe duchowieństwo składa się z samych krajowców.

Słychać, że przywódcy powstania na Krecie nie sprzeciwiają się bezwarunkowo układom z Turcyą lecz oświadczają, że nie złożą broni dopóki nie uzyskają gwarancji, że koncesye im przeznaczone będą wykonane. Konzulowie Anglii, Francyi i Rosyi zaproponowali Mustafie Baszy aby przyzwał do Kauei naczelników powstania dla porozumienia się w obecności komisarzy Porty i konsulów zagranicznych co do natury tych gwarancji.

Kronika.

(Dysputa prawnicza.) Pan Jakób Wachtel celem uzyskania doktoratu praw odbędzie w tutejszym uniwersytecie d. 30. b. m. publiczną dysputę i bronić będzie między innymi następujących tez: Władza kościelna powinna stosować się do celów państwa; Nie sakrament małżeństwa lecz prawa jednego z małżonków jako takiego, stanowią przedmiot w zbrodni dwużeństwa; O kretydycie państwa sędzić należy nie według cyfry długu lecz według stosunków nadwyżki dochodów do sumy procentów rocznie umorzyc się mających; Wydzierzawienie monopolu tytoniowego przyniosłoby naszemu państwu system przemijające korzyści; Wechodzący w życie nowy system wojskowy w Austrii ma wiele wad; Nowa ustawa o lichwie nie odpowiada duchowi nowoczesnego prawodawstwa.

(Królewski podarek.) Szlachetny bogacz amerykański, p. Peabody, znany dobroczyńca ludzkości, otrzymał wkrótce znakomity podarek od Królowej Wiktoryi. Jest to mały emaliowany portrecik Królowej, podług portretu naturalnej wielkości, wykonanego przez Dickensona; jest 14 cali wysoki a szeroki 15 cali. Królowa sama się nader gorliwie podarkiem tym zajmowała i po kilka razy wzywała malarza, p. Tilt do siebie, aby jak najdokładniej zdjął jej rysy. Praca ta, nad którą artysta cały rok się trudził, obecnie już wykończona a podobieństwo jest nadzwyczajne. Dostojna dawczyni oddana jest w pozycyi siedzącej, cała twarz obrócona ku widzom; na głowie ma nad czepek koronę, suknią obsadzoną sobolami, a na niej błękitna wstążka orderu podwiązki. Po nad przepyszniemi ramami, wyłożonemi ciemnym aksamitem, jaśnieje herb królewski, po obu stronach róża, oset i konieczyzna (herbowa godła Anglii, Szkocyi i Irlandyi) a pod herbem napis podany przez samą Królowę: „Podarek Królowej dla Jerzego Peabody Esq., dobroczyńcy ubogich Londynu.“

Cała ta emalia jest na grubej blasze z szczerego, ciężkiego złota i jest to największe tego rodzaju dzieło, jakie dotąd w Anglii wykonano. Musiano osobno do niego piec urządzić. Kosztowny ten dar Królowej zostanie w tych dniach przesłany na ręce angielskiego posła w Washingtonie a p. Peabody kazał podobno wybudować osobny pawilon w pobliżu Bostonu, w którego wspianej sali portret ma być umieszczonym. Pawilon ten ma kosztować 40.000 dolarów.

Ostatnia poczta.

Buda, 26. marca. Dzisiejsza wycieczka myśliwska z której Jego Ces. Mość powrócił o godz. 5 1/2, odbyła się przy pięknej pogodzie bardzo pomyślnie. Zabito 21 łekasów z których Jego Ces. Mość zabił 11 szt. Jego Ces. Mości towarzyszyli hr. Andrassy i minister Br. Wenckheim. Wracając z polowania Najj. Pan zwiedzał zamek Gödöllő.

Peszt, 26. marca. Na dzisiejszym posiedzeniu izby magnatów odczytano reskrypt królewski uwalniający Barona Sennyey na własną prośbę od obowiązków prezydenta izby magnatów i mianujący prezydentem Jerzego Majlatha. Izba pożegnała z żalem Barona Sennyey. Na sekretarzy zostali wybrani br. Alexander Apor, hr. Antoni Staray i hr. Gedeon Ruday jun.

W izbie deputowanych przemawiali: Nikotics, Szentkiralyi, Varady, Toth, Csiki, Gal i Csanady. Głównym przedmiotem dzisiejszej debaty była mowa Szentkiralyiego dowodząca, że elaborat większości nie zmienił sankeyi pragmatycznej.

Berlin, 26. marca. Król przyjmując ministrów w dniu swoich urodzin miał mowę, w której podniósł

szczególnie pokojowy charakter terażniejszego zadania Prus, które mają w krajach przyłączonych posiadać ziarno pokojowego rozwoju. Temu zadaniu król chce poświęcić resztę swojego życia.

Ministryalna korespondencya Zeidlera oświadcza; Ogłoszenie traktatów przymierza z południowemi Niemcami nie było demonstracją w obec zagranicy, ponieważ stosunki z Francją są bardzo pomyślnie lecz miało na celu uspokoić parlament co do polityki prusko-niemieckiej.

O Luxemburgu pisze ta korespondencya: Holandia a nie Francya, poruszyła tę sprawę; zresztą Prusom nie grozi żadne niebezpieczeństwo.

Paryż, 26. marca. Sprawa Luxemburska jest jeszcze ciągle na porządku dziennym. „France“ pisze: Jeżeli rzeczywiście mają się odbyć konferencye względem Luxemburga, patryotyzm powinien zabronić stosunków któreby przeszkodziły odnośnym krokom.

Haga, 26. marca. Izba druga zawotowała budżet wojenny i reorganizacyę systemu obrony 54 głosami przeciw 14.

Petersburg, 26. marca. Ukaz cesarski zarządza zniesienie polskiej rady stanu. (Niniejszem prostujemy wiadomość podaną w wczorajszym telegramie o zniesieniu nazwy Królestwa Polskiego. Prz. Red.)

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. marca.
Hotel George: PP. Hr. Zieliński Wit., z Brzeska. — Petrowicz Franc. z Wołoszkowa.
Hotel europejski: Czajkowski Jan, z Bóbrki. — Wybranowski Alex., z Wybranówki.
Hotel Langa: Younga Wład., z Trzcieniec.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Zyg., z Krukienic. — Łodyński Stan., z Nahorzec. — Wayger Eug., c. k. pens. kapitan, z Macoszyzna.

Hotel Krakowski: Romanowski Franc. z Czemiernicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. marca.
PP. Hr. Poniński Wład., c. k. generał-major, do Paryża. — Hr. Dzieduszycki Miecz., do Krakowa. — Br. Kapri Jan, do Czerniowiec. — Hudetz Wacław, do Brodek. — Skrzyższewski Józef, do Sewerynki. — Hillenbrand Edw., c. k. przeł. powiat., do Kołomyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.76	+ 0.4	67.1	poł.-w.śl.	2
2. god. po poł.	325.48	+ 5.8	58.6	" "	8
10. god. wiecz.	324.71	+ 2.3	76.1	" "	10

TEATR.

Jutro (przedst. polskie.) „Halka“, opera w 4 aktach.

Dnia 27. marca 1867 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujące liczby:

82. 65. 29. 47. 33.

Następne ciągnięcia przypadną w dniu 6. i 17. kwietnia.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 27. marca.

	gotówka		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski w. a.	6 02		6 06	
Dukat cesarski "	6 06		6 12	
Półimperyał zł. rosyjski "	10 57		10 78	
Rubel srebrny rosyjski "	1 96		2 03	
" papierowy rosyjski "	1 69		1 72	
Talar praski "	1 90		1 91	
Polaki kurant i pięciozłotówka "				
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	76 50		77 33	
" " m. k. za 100 zł.	80 22		81 06	
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	67 90		68 75	
5% Pożyczka narodowa	69 83		70 58	
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	218 33		220 83	
Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej	180 83		183 67	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. marca.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa.		
2. pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca 1866	69.75	70.—
od kwiet. do października po 5%	69.60	70.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.50	78.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81.50	82.—
Metaliki po 5%	58.80	59.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	143.50	144.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	141.—	142.—
Przez. do wyl. z r. 1854	76.25	76.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	85.40	85.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88.50	89.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	78.80	78.90
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.	88.—	89.—
Czech.	89.—	90.—

	pien.	towar.
Węgier	70.50	71.25
Galicyi	67.75	68.25
Siedmiogrodu	66.25	67.—
Bukowiny	66.25	67.—
Galicyj. pożyczki gład. z r. 1866 po 7%	98.25	99.50
2. Akcyje.		
Banku narodowego	726.—	729.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183.—	183.20
Niz.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	605.—	610.—
Banku anglo - austriackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	92.50	93.—
Póln. kol. po 1000 zł. m. k.	1615.—	1620.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207.60	207.80
Połud. kolei państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209.—	209.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140.25	140.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	217.25	217.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	181.—	182.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	478.—	480.—

3. Listy zastawne.		
	(za 100 zł.)	
Banku { narod. { przezn. do losowania po 5%	92.25	92.50
w. a. { Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	77.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2%	87.50	88.—
detto (renta) po 6%	—	—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.50	103.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Kol. póln. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.50	100.—

5. Losy.		
	(za s. ukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	128.50	129.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	—
po 50 zł. w. a.	52.—	—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma	30.50	31.50
Palfiego	25.—	26.—
Clarego	26.—	27.—
St. Genois	23.—	24.—
Windischgrätzka	18.—	19.—
Waldsteina	21.50	22.50
Keglevicha	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.		
(Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	108.25	108.50
Berlin za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	108.30	108.60
Hamburg za 100 M. B.	96.25	96.50
Londyn za 10 ft. szt.	129.40	129.90
Paryż za 100 fr.	51.40	51.50

Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	6.09	6.10
detto. pełnej wagi	6.09	6.10
Korona	—	—
20frankówka	10.34	10.35
Rosyjski imperyał	10.65	10.70
Talar związkowy	1.90 1/2	1.91 1/2
Srebro	126.50	127.—
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 44 1/10 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.		
Dnia 27. marca.		
	zlr.	kr.
5% Metaliki	58	70
5% pożyczka narodowa	70	20
Losy z 1860 roku	85	90
Akcyje banku wiedeńskiego	729	—
" " kredytowego	183	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	90
Srebro	126	50
" towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	09

DZIENNIK URZĘDOWY.

Edikt.

(1)

Nr. 6475. Vom Lemberger k. k. städt. del. Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten wird bekannt gegeben, daß zur Einbringung der Forderung des Elukim Kormes gegen die Lemberger Weißgärbergesellschaft pr. 1677 fl. 36 kr. öster. Währ. sammt 5% Zinsen vom 1. September 1864 und Gerichtskosten pr. 3 fl. 80 kr., dann der Executionskosten pr. 4 fl. 10 kr. ö. W. und der gegenwärtigen pr. 65 fl. 90 kr. ö. W. die executiven Feilbietung der in Zamarstynow sub Nr. 68 liegenden der genannten Weißgärbergesellschaft gehörigen Realität in drei Terminen, nämlich am 3. Mai, 7. Juni und 5. Juli 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Bezirksgerichte abgehalten werden wird. — Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswert pr. 10.028 fl. 90 kr. ö. W. festgelegt. — Das Badium beträgt 1002 fl. 89 kr. ö. W. — Für den Fall, wenn diese Realität in dem ersten oder zweiten Termine um oder über den Schätzungswert nicht veräußert werden könnte, so wird solche beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerte jedoch nur um einen solchen Preis hintangegeben werden, welcher zur Deckung aller intabulirten Forderungen ausreichen wird, und sollte kein solcher Anboth geschehen, so wird zur Feststellung der erleichternden Liquidationsbedingungen ein neuer Termin auf den 5. Juli 1867 Mittags bestimmt. — Die übrigen Liquidationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden. — Vonon beide Theile und nachstehende bekannte Hypothekargläubiger, als: die k. k. Finanz-Procuratur Namens des Steuer und Grundentlastungsfondes, dann Josef Adler, Lazar Byk, Johann

kowej sprzedana być nie mogła, natenczas będzie ta Bitschan und Josef Engel zu eigenen Händen, ferner die dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Gläubiger, als: Gregor Jakobowicz und Antonius Skoraczynski, sowie auch deren dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Erben, dann jene, welchen dieser Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugeestellt werden konnte, wie auch diejenigen, welche schon nach Ausfertigung des Tabularextraktes zum Grundbuche gelangt sind, durch den ihnen in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. Męciński mit der Substitution des Hrn. Landesadvokaten Dr. Dzidowski bestellten Curator verständigt werden.
Lemberg, den 28. Februar 1867.

Edykt.

Nr. 6475. C. k. miej. del. sąd powiatowy dla okolic miasta Lwowa w sprawach cywilnych podaje do publicznej wiadomości, że w drodze egzekucyi celem ściągania od Lwowskiego towarzystwa białoskórników pretensyi Elukima Kormes w kwocie 1677 zlr. 36 c. w. a. wraz 5% od 1. września 1864 tudzież kosztów sądowych w kwocie 3 zlr. 80 c. w. a. i egzekucyjnych w kwocie 4 zlr. 10 c. w. a. i terażniejszych w kwocie 65 zlr. 90 c. w. a. przymusowa sprzedaż realności do pozwanego towarzystwa białoskórników należącej w Zamarstynowie pod Nr. 68 położonej w tym sądzie w trzech terminach a mianowicie dnia 3. maja, 7. czerwca i 5. lipca 1867 każdą razą o godzinie 10 z rana odbyć się. — Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa tejże realności w kwocie 10.028 zlr. 90 c. w. a. — Jako wadyum oznacza się kwota 1002 zlr. 89 c. w. a. — Jeżeliby ta realność w pierwszym lub drugim terminie za cenę szacunkową lub wyżej ta-

kowa w trzecim terminie także niżej wartości szacunkowej, jednakże tylko za taką cenę sprzedana, która by do pokrycia wszystkich pretensyi intabulowanych wystarczyła. — Gdyby zaś podobnej ceny nie ofiarowano to na ten wypadek ustanawia się do ułożenia lżejszych warunków licytacyi termin na dzień 5. lipca 1867 o godzinie 3. po południu. Resztę warunków można w tudzieższej registraturze przejrzeć. — O tem zawiadamia się obie strony i następujących wierzycieli, jakoto: c. k. prokuratorę skarbową co do podatków i funduszu indemnizacyjnego, dalej wierzycieli na tej realności intabulowanych, a to wiadomych do własnych rąk zaś z życia i pobytu niewiadomych a mianowicie Grzegorza Jakobowicza i Antoniego Skoraczynskiego, jakoteż i ich z życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, tudzież tych, którymby ta rezolucya z jakiegokolwiek bądź przyczyny doręczoną być nie mogła, lub którzy po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli przez kuratora w osobie adwokata krajowego Dra. p. Męcińskiego z substytucyą adwokata krajowego Dra. p. Dzidowskiego.
Lwów, dnia 28. lutego 1867.

Edikt.

(542)
Nr. 18. Von Seite der polit. k. k. Bezirksbehörde in Tarnopol wird der in Ibraika seßhafte Hersch Rosenberg aus Tarnopol aufgefordert in der Zeitdauer von sechs Monaten von der ersten Einschaltung dieses Edictes in der Lemberger Amtszeitung an gerechnet, zu erscheinen, und seine unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens gegen denselben nach den Bestimmungen des Auswanderungspatentes vom 24. März 1832 verfahren werden würde.
K. k. politische Bezirksbehörde.
Tarnopol, am 13. März 1867.

(516) **E d y k t.** (2)

Nro. 764. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu podaje do wiadomości, iż na odezwe e. k. sądu obwodowego w Tarnowie z 30. maja 1866 l. 8004 rozpisuje sprzedaż przymusową dóbr Jastrzębia Dom. 222, pag. 324 i 336, n. 8 i 22 haer. własność Ignacego Dobrzyńskiego stanowiących, na zaspokojenie pretensyi 3500 zł. w. a. z procentami 6% od 1. marca 1865 i kosztami 3 zł. 37 c., 5 zł. 22 c., 33 zł. 74 c. i 9 zł. 7 c. w. a. przez publiczną licytację, która w trzech terminach, a to dnia 23. maja, 27. czerwca i 1. sierpnia 1867, każdą razą o godzinie 10tej z rana w sali audyencyonalnej e. k. sądu obwodowego w Nowym-Sączu przedsięwzięta będzie pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie oznaczona wartość szacunkowa dóbr Jastrzębia w kwocie 49.115 złr. 10 kr. m. k. czyli 51.570 zł. 92½ c. w. a., niżej której te dobra w pierwszych trzech terminach sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytacji kwotę 5200 zł. w. a. jako wadium albo w gotówce, albo w listach zastawnych gal. stan. towarzystwa kredytowego, albo banku narod. w Wiedniu, albo wreszcie w obligacjach indemnizacyjnych lub rządowych wraz z należnymi do nich niezapadłymi kuponami i talonami, które będą przyjęte podług ostatniego ich kursu w gazecie rządowej Lwowskiej umieszczonego, nigdy jednak wyżej ich nominalnej wartości, którąto przez kupującego złożona kwota do depozytu sądowego przyjęta, zaś wadya innych współofiarujących po ukończonej licytacji tymże do rąk zwrócone będą.

3. Stronom chęć kupienia mającym dozwala się wyciąg tabularny, akt oszacowania i inwentarz ekonomiczny dotyczący mających być sprzedanymi dóbr Jastrzębia w registraturze sądowej przejrzeć.

O rozpisaniu niniejszej licytacji zawiadomienie otrzymują strony i wierzyciele wiadomi do rąk własnych, zaś wierzyciele na akcie szacunkowym nazwani a z miejsca pobytu niewiadomi, jakoto spadkobiercy s. p. Marii Piaseckiej, Teofila Cichulski, Izak Luxemburg, Leon Berson, Jakób Milot, Chaim Zimet i Jan Krzyżanowski lub sukcesorowie tychże z imienia i miejsca pobytu niewiadomi, tudzież wszyscy ci wierzyciele którzyby z pretensjami swemi po dniu 30. kwietnia 1866 do tabuli krajowej weszli i którymby terażniejszy edykt z jakiego bądź powodu albo zupełnie doręczonym nie był, lub też w swym czasie doręczonym być nie mógł, przez niniejszy edykt i przez kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dra. Bersona z substytucją p. adwokata Dra. Micewskiego postanawia do odebrania wszystkich w tej sprawie na przyszłość wypaść mających uchwał.

Z rady e. k. sądu obwodowego.
Nowy-Sącz, dnia 6. lutego 1867.

(524) **E d i c t.** (2)

Nro. 2850. Von dem k. k. Bezirksgerichte wird der Frau Maria Wielogłowska berechtigt, Baronin Richtpfen mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen sie als erbserklärte Erbin nach dem verstorbenen Krakauer Realitätenbesitzer Valerian Wielogłowski der Herr Carl Medwecky, Besitzer der Mineralquellen in Zegestów, sub pr. 25. December 1866 J. 2850 auf Bezahlung einer Summe von 120 fl. öst. W. f. N. G. Klage geführt hat, und daß über diese Klage die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung mit Bescheid vom 9. März 1867 J. 2850 auf den 22. Mai 1867 um 9 Uhr Vormittags angeordnet worden ist.

Da der Wohnort der Beklagten dem Gerichte unbekannt ist, so wird der Hr. Advocat Dr. Micewski in Neu-Sandec zum Zwecke ihrer Vertretung in diesem Prozesse auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Zugleich wird die Beklagte mittelst dieses Edictes erinnert, entweder selbst zu der obbestimmten Tagfahrt zu erscheinen, oder ihre allfälligen Rechtsbehelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder einen anderen Vertreter dem Gerichte namhaft zu machen, widrigenfalls mit dem aufgestellten Vertreter verhandelt werden und sie sich allfällige nachtheilige Folgen selbst zuschreiben haben würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Krynica, am 9. März 1867.

(526) **E d i c t.** (2)

Nro. 3087. Vom k. k. Krakauer städt. deleg. Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Salomon Schirmann Schabse Bertram unterm 24. Jänner 1867 J. 1182 wegen Zahlung des Miethzinses pr. 50 fl. öst. W. und Aufhebung des Miethvertrages eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur summarischen Verhandlung die Tagfahrt auf den 29. April 1867, um 9 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Salomon Schirmann unbekannt ist, so hat das k. k. städt. deleg. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Schönborn mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Geissler als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sach-

walter zu wählen und diesem k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertretung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.
Krakau, am 19. März 1867.

(528) **E d y k t.** (2)

Nro. 1548. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu zawiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu niewiadomego pana Wincentego Lindnera, iż pan Dr. Adam Morawski wniósł do tutejszego e. k. sądu przeciw niemu podanie o nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. w. a. i że takowy na dniu 9. stycznia 1867 do l. 94 wydany został.

Gdy terażniejsze miejsce pobytu pana Wincentego Lindnera sądowi nie jest wiadome, ustanawia się dla tegoż na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem pana adwokata Dra. Micewskiego z substytucją pana adwokata Dra. Bersona w Nowym-Sączu doręczając zarazem pierw wymienionemu powołany nakaz zapłaty.

Wzywa się zatem pozwanego pana Wincentego Lindnera, ażeby ustanowionego zastępcę co do prowadzenia tego procesu stosownie poinformował i dotychczas dowody temuż doręczył, albo innego zastępcę sądowi wymienił, inaczey skutki z zaniedbania wpływające sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady e. k. sądu obwodowego.
Nowy-Sącz, dnia 18. marca 1867.

(538) **Rundmachung.** (1)

Nro. 3001. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirtschaft wird mit Beginn des Monats April l. J. die tägliche Boten-Fahrpost zwischen Skala und Czortkow aufgelassen, dagegen die tägliche Mallepост zwischen Stanislaw und Czortkow bis Skala ausgebehrt, die Post-Expedition zu Skala in ein Postamt mit Station umgestaltet, in Dawidkowie zwischen Skala und Czortkow ein neues Postamt mit Station errichtet und aus diesem Anlasse eine tägliche Botenfahrpost zwischen Dawidkowie und Jezierzany eingeführt, dann die täglich dritte Botenfahrpost von Tłumacz nach Tysmienica um 45 Minuten früher abgefertigt. Gleichzeitig wird die Cursordnung der täglichen Mallepост zwischen Lemberg und Monasterzyska pr. Brzeżan derart abgeändert, daß sie zu Monasterzyska mit der Mallepост zwischen Stanislaw und Skala in jeder Richtung im unmittelbaren Anschlusse steht.

Die betreffenden Postcurs werden in nachstehender Ordnung verkehren:

I. Mallepост zwischen Stanislaw und Skala:

Von Stanislaw	täglich 4 Uhr 30 Min. Früh,
in Monasterzyska	" 10 " 45 " Vormittag,
in Czortkow	" 5 " — " Nachmittag,
von Czortkow	" 6 " 40 " "
in Skala	" 10 " 40 " Abends.

Geht ab von Stanislaw nach Ankunft des Zuges Nr. 3 aus Lemberg.

Influit in Monasterzyska mit der Mallepост aus Lemberg und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 2 Uhr Nachmittag zu warten.

Geht von Czortkow 30 Minuten nach Ankunft der Post aus Kopeczynee weiter und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 10 Uhr Abends zu warten.

II. Botenfahrpost zwischen Stanislaw und Skala:

Von Skala	täglich 2 Uhr — Min. Früh,
in Czortkow	" 6 " — " "
in Monasterzyska	" 11 " — " Vormittag,
von Monasterzyska	" 2 " — " Nachmittag,
in Stanislaw	" 8 " 20 " Abends.

Influit in Monasterzyska mit der Mallepост aus Lemberg und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 3 Uhr Nachmittag zu warten.

III. Botenfahrpost zwischen Jezierzany und Dawidkowie.

Von Jezierzany	täglich 6 Uhr — Min. Abends,
in Dawidkowie	" 7 " 15 " "
Von Dawidkowie	" 6 " — " Früh,
in Jezierzany	" 7 " 15 " "

IV. Botenfahrpost zwischen Tłumacz und Tysmienica.

Von Tłumacz	täglich	(1.) 4 Uhr 45 Min. Früh,
	(2.)	6 " 45 " "
	(3.)	4 " 45 " Nachm.,
in Tysmienica	(1.)	6 " 30 " Früh,
	(2.)	9 " 30 " Vorm.,
	(3.)	6 " 30 " Abends,

Nr. 1 influit zur Reitpost von Czortkow nach Stanislaw.

Nr. 2 influit zur Botenfahrpost von Tysmienica nach Stanislaw Bahnhof.

Nr. 3 influit zur Mallepост von Skala nach Stanislaw.

Von Tysmienica	täglich	(1.) 6 Uhr 10 Min. Früh,
	(2.)	1 " 25 " Nachm.,
	(3.)	5 " 25 " "
in Tłumacz	(1.)	7 " 55 " Früh,
	(2.)	3 " 10 " Nachm.,
	(3.)	7 " 10 " Abends.

Nr. 1 geht ab 30 Minuten nach Ankunft der Mallepост aus Stanislaw.

Nr. 2 geht ab 15 Minuten nach Ankunft der Botenpost aus Stanislaw Bahnhof.

Nr. 3 geht ab 20 Minuten nach Ankunft der Reitpost aus Stanislaw.

IV. Mallepост zwischen Lemberg und Monasterzyska.

Von Lemberg	täglich 6 Uhr — Min. Abends.
in Podhajczyki	" 9 " 35 " "
in Brzeżan	" 4 " 10 " Früh.
in Monasterzyska	" 10 " 40 " Vormit.
Von Monasterzyska	" 12 " 55 " Mittags.
in Brzeżan	" 6 " 45 " Abends.
in Podhajczyki	" 1 " 45 " Früh.
in Lemberg	" 5 " 30 " Früh.

Geht ab von Monasterzyska 1 Stunde nach Ankunft der Mallepост aus Skala und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 2 Uhr Nachmittags zu warten.

Die zum Bestellungsbezirke des Postamtes in Dawidkowie gehdrigen Ortschaften werden nachträglich verlautbart werden.

Die Entfernung zwischen Czortkow und Dawidkowie, dann zwischen Dawidkowie und Skala wird mit je 2°. Meilen oder 1°. Posten provisorisch festgesetzt. Die Entfernung zwischen Dawidkowie und Jezierzany beträgt 1°. Meile.

Von Skala nach Czortkow und von Czortkow nach Skala hat die Botenfahrpost zum letzten Male am 1. April abzugehen. Die Ausbehnung der Mallepост von Stanislaw bis Skala erfolgt am 1. April, von Skala nach Stanislaw geht die erste Mallesahrt am 2. April ab. Von Jezierzany nach Dawidkowie geht die Botenpost am 1., von Dawidkowie nach Jezierzany am 2. April ab. Die frühere Abfertigung der täglich dritten Botenpost von Tłumacz nach Tysmienica beginnt am 3. April.

Hinsichtlich der täglichen Mallepостen zwischen Lemberg und Monasterzyska, dann zwischen Stanislaw und Skala bleiben die bisherigen Bestimmungen aufrecht.

Von der galiz. k. k. Postdirection.
Lemberg, am 21. März 1867.

(540) **Picitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 290. Zur Ueberlassung der bei den Dolinaer k. k. Cameralherrschschaftlichen Bretsagen zu Mizumlemnia, Strutyń nízny, Suchodol obere und untere im Jahre 1867 erzeugt werdenden Schnittmaterialien, bestehend aus Posten, Wandhölzern, Brettern, Schmalen und Latten, — dann starken und schwachen Schwarzen — wird eine öffentliche Picitation am 4. April 1867 in der Dolinaer Cameral-Wirtschaftsamtstanzel in den Vor- und Nachmittagsstunden abgehalten werden.

Zum Fiscalpreise werden die pro 1867 für diese Bretsagen vom hohen k. k. Finanzministerium festgesetzten Tarifpreise angenommen.

Das Badium beträgt, und zwar:

für die Mizaner Säge 150 fl.
" " Mlemnaer	" 100 "
" " Strutyner	" 100 "
" " Suchodoler obere Säge	80 "
" " " untere	100 "

Die Ausbietung geschieht zuerst nach einzelnen Bretsagen — und sodann in concreto, — die Anbote hingegen sich nach Percentenaufbesserung zu stellen.

Es werden auch schriftliche, mit den gehdrigen Badien versehene Offerten angenommen. Diese müssen vorschriftsmäßig ausgefertigt sein und dürfen keine Bedingungen enthalten, welche mit den Picitationsbedingungen nicht im Einklange stehen. — Die Anbote sind mit Ziffern und Buchstaben anzusehen.

Derlei schriftliche Offerten müssen dem Vorstande des Dolinaer Cameral-Wirtschaftsamtes bis 6 Uhr Nachmittags des dem Picitationsstermine vorausgehenden Tages übergeben werden.

Die übrigen Picitationsbedingungen können jederzeit in den gewöhnlichen Amtsstunden bei dem Dolinaer Cameral-Wirtschaftsamte eingesehen werden.

Vom k. k. Cameral-Wirtschaftsamte.
Dolina, am 21. März 1867.

(543) **E d y k t.** (1)

Nr. 15889. C. k. sąd krajowy Lwowski jako instancya pupilarna małoletnich Julii z Ptaszyńskich Seligmann i Franciszka Ptaszyńskiego wydzierzawia dobra Nowosiółki przednie w dawnym obwodzie Żółkiewskim w powiecie sąd. Uhnowskiem leżące, na lat sześć za roczny czynsz dzierzawny w kwocie 2100 złr. w. a.

Do publicznej licytacji w tym celu przedsięwziętej się mającej stanowi się dzień sądowy na 10. kwietnia 1867 godzinę 10. przed południem w zabudowaniu tutejszo sądowem z tem, iż licytować chęć mający kaucyje 2100 złr. w. a. zaraz do rąk komisji licytacyjnej złożyć będą obowiązani.

Resztę warunków dzierzawienia chęć mający w e. k. sądzie krajowym Lwowskim i w sąsiednich e. k. sądach obwodowych i powiatowych przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dn. 23. marca 1867.

(541) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 16413. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że uchwałę z dnia dzisiejszego do l. 16413 przysługującą P. Wiktorowi Ziętkiewiczowi władzę ojcowską nad synem Wincentym Ziętkiewiczem pomimo fizycznej pełnoletności tegoż na dniu 19. kwietnia nastąpić mającej, na czas nieograniczony przedłużono, zatem tenże Wincenty Ziętkiewicz i nadal od każdego jako małoletni ma być uważany.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów dnia 23. marca 1867.

(533)

Kundmachung.

Nr. 14430. Die k. k. böhmische Staatshalterei hat sich unterm 8. März l. J. 12570 aus Anlaß des Urdichens der Rinderpest in Mähren veranlaßt gefunden, den Eintrieb oder die Einfuhr von Rindvieh, Schafen und Ziegen, so wie von Producten dieser Thiere aus Mähren nach Böhmen wieder freizugeben, eben so auch die Bestimmung der Kundmachung vom 15. Jänner l. J. Zahl 2155, wornach das galizische Vieh nicht in Mähren angekauft werden dürfte, aufzuheben, und nunmehr den Ankauf desselben auf den mährischen Marktplätzen mit dem Bemerkten gestattet, daß die in Betreff des galizischen Viehes in der oben erwähnten Kundmachung weiter enthaltenen Bestimmungen in Wirksamkeit zu verbleiben haben.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. März 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 14430. C. k. czeskie Namiestnictwo postanowiło pod dniem 8go marca r. b. l. 12570 z powodu zgaśnięcia zarazy bydła rogatego w Morawii, dozwolić nanowó przypędzania lub przywozu wołów, owiec i kóz, jako też surowych płodów z tego bydła, z Morawii do Czech, jak również znieść postanowienie obwieszczenia z dnia 15. stycznia r. b. l. 2155, podług którego niewolno było zakupywać bydła galicyjskiego w Morawii, dozwalając teraz zapukna tego bydła na targowicach morawskich z tą uwagą, że postanowienia, zawarte dalej w wyżej wspomnionem obwieszczeniu co do bydła galicyjskiego, mają pozostawać w mocy obowiązujące.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. marca 1867.

(525)

C d i c t.

(2)

Nr. 5576. Vom Neusandecer k. k. Kreisgerichte wird über Einschreiten der Krakauer k. k. Finanz-Procuratur Namens des h. Herars de praes. 15. August 1866 Zahl 5576 zur Hereinbringung der ob der auf dem Gute Wielopole intabulirten Summe von 7018 fl. CM. bereits superintabulirten Gebährrückstände pr. 5 fl., ferner jener pr. 4 fl. 14 kr., 3 fl. 51 kr., 1 fl. 8 kr., 3 fl. 24 kr., 1 fl. 57 kr., 1 fl. 53 kr., 1 fl. 8 kr., 1 fl. 8 kr., 1 fl., 1 fl. 53 kr., 1 fl. 8 kr. s. N. G. die executiv Feilbiethung der laut Dom. 222. pag. 265. n. on. 36. zu Gunsten des Faustin Rzechowski im Lastenstande des Gutes Wielopole intabulirten Summe pr. 7018 fl. CM. in drei Terminen, als am 16. Mai, 22. Juni und am 18. Juli 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittag unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben.

1. Zum Auktionspreise der veräußernden Summe wird der Nominalwerth derselben im Betrage von 7018 fl. CM. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, vor Beginn der Feilbiethung als Vadium 10% der obigen Summe zu Händen der Lizitations-Kommission zu erlegen.

Wovon sämtliche bekannte Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, unbekannt aber und jene,

welche nach dem 1ten Juli 1866 in die Landtafel gelangten, zu Händen des mit Substituierung des Hrn. Advocaten Zajkowski für dieselben zum Curator ernannten Dr. Berson mit dem Beisage verständigt werden, daß der Tabularauszug der zu veräußernden Summe und die Feilbiethungsbedingungen ihrem ganzen Inhalte nach in der h. g. Registratur und bei der Lizitation von Jedermann eingesehen werden können.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Neu Sandec, am 19. Dezember 1866.

(529)

Obwieszczenie.

(2)

Nr. 178. Którem kr. magistrat wolnego i obwodowego miasta Nowego Sącza podaje do publicznej wiadomości, iż celem wypuszczenia miodowej i wódeczanej propinacii razem z prawem wyrobu wszelkich gatunków gorących trunków w trzechletnią z dniem 24go czerwca 1867 r. poczynającą, a z dniem 23. czerwca 1870 r. kończącą się dzierzawę w miejskich dobrach Paszynie, odbędzie się na dniu 17go pierwsza, w razie potrzeby na dniu 21go i 24go maja b. r. druga i trzecia licytacja publiczna w kancelaryi magistratualnej w Nowym Sączu w godzinach przedpołudniowych.

Za cenę wywołania przyjmuje się w poprzednim trybunum opłacana suma dzierzawna w ilości 185 reńsk. 50 kr. wal. austr. z tem wyraźnem zastrzeżeniem, że oferty niżej ceny wywołania przyjmowanemi niebędą.

Udział w licytacji brać chcących przedsiębiorców zaprasza się do przystąpienia do licytacji z tem nadmienieniem, że każdy licytant przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisii licytacyjnej obowiązany jest złożyć dzień odsetkowy zakład w kwocie 18 reńsk. 55 kr. wal. austr., i że względem ulżenia licytacji także pisemne wszelkie prawne wymogi w sobie mieszczące i warunkom licytacyjnym w niczem niesprzeciwiające się oferty także przyjmowane będą.

Warunki licytacyjne mogą każdego czasu w ekspedycie magistratualnym w godzinach urzędowych przyrzczanemi być.

Nowy Sącz, dnia 13. lutego 1867.

(513)

C d i c t.

(2)

Nr. 9190. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Menasche Zaloscer mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Moritz Lazarus de praes. 16. Februar 1867 die Pränotation der Wechselfumme pr. 2000 fl. im Lastenstande der über den Gütern Wiszniów Dom. 385. pag. 389. n. 60., 61. und 62. on. pränotirten Verpflichtungen und die Anmerkung der Streitabhängigkeit mit Bescheid vom Heutigen J. 9190 bewilligt wurde.

Da der Wohnort des Menasche Zaloscer unbekannt ist, so wird demselben der Herr Advocat Dr. Landesberger mit Substituierung des Herrn Advocaten Dr. Rechen auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 23. Februar 1867.

(527)

C d i c t.

(2)

Nr. 1008. C. k. sad obwodowy Samborski Joannie z Zamojskich Strutyńskiej niniejszem wiadomo czyni, że na podanie Maryi Kamińskiej de praes. 18. lutego 1867 do l. 1662 o wydanie sum 3221 zł. 46 kr. m. k. i 3498 zł. 1 kr. w. w. na rzecz Joanny Strutyńskiej i Walentyny Mazarakowej do depozytu sądowego złożonych sumy powyższe w funduszu umorzenia długów państwa w Wiedniu ulokowane ze wszystkimi dotychczas narosłemi procentami na rzecz Maryi Kamińskiej pod dniem dzisiejszym za wydalne uznane zostały.

Ponieważ miejsce pobytu Joanny Strutyńskiej wiadomem nie jest, ustanawia się jej na jej niebezpieczeństwo i koszta p. adwokat Dr. Szelowski z zastępstwem p. adwokata Dra. Kohna za kuratora, któremu się rezolucya powyższa dla Joanny Strutyńskiej wystosowana doręcza.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 27. lutego 1867.

(546)

C d i c t.

(1)

Nro. 2658. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte in Krakau wird hiemit bekannt gemacht, daß am 21. December 1866 Jacob Kantor mit Intestament des Codicils ddo. 15. November 1866 in Krakau verstorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zustehet, so werden alle diejenigen, welche hierauf Anspruch immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre von dem unten gesetzten Tage gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, wibrigens die Verlassenschaft, für welche inzwischen Hr. Advocat Dr. Rosenblatt als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Krakau, am 19. März 1867.

(539)

Concurs-Ausschreibung.

Nr. 232. Bei dem k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandec ist eine Gerichts-Adjunktenstelle mit dem Jahresgehälte von 700 fl. und im Falle der graduellen Vorrückung mit 600 fl. und 500 fl. zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einsetzung dieses Edictes in das Amtsblatt der Zeitung bei diesem k. k. Kreisgerichts-Präsidium zu überreichen, und disponible l. f. Beamte auch nachzuweisen, in welcher Eigenschaft, mit welcher Befähigung und seit welcher Zeit sie in den Stand der Disponibilitätsgenüße beziehen.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes
Neu-Sandec, am 24. März 1867.

Doniesienia prywatne.**K. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Eisenbahn-Gesellschaft.****K u n d m a c h u n g.**

Der gefertigte Verwaltungsrath gibt sich die Ehre die Aktionäre der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Eisenbahn-Gesellschaft zu beehren

Montag den 29. April 1867,

um 9 Uhr Vormittags im Saale der Wiener Handelsacademie (Academiestraße 12 stattfindenden

dritten ordentlichen General-Versammlung

einzuladen.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Jahresbericht pro 1866.
2. Bericht des Aufsichtsrathes über die Prüfung der Bau- und Betriebsrechnung für das Jahr 1866.
3. Verlängerung der Bahn von Czernowitz bis Suczawa (§§. 17 und 27 der Statuten).
4. Bestimmung der Dividende nach §. 46 der Statuten).
5. Ernennung des Aufsichtsrathes pro 1867.
6. Bildung eines Pensions-Institutes für die Bediensteten der Gesellschaft.

Jene Herren Aktionäre, welche der General-Versammlung beiwohnen oder ihr Stimmrecht nach Maßgabe der §§. 22, 23 und 25 der Statuten ausüben wollen, haben ihre Actien bis längstens 20. April d. J.

in Wien bei der Anglo-österreichischen Bank,
in Lemberg bei der Filiale der Anglo-österreichischen Bank,
in Krakau bei den Herrn Kirchmayer und Sohn,
in London bei der Anglo-Austrian Bank

mittels doppelt auszufertigender Konfirmationen (wozu Blanquette bei den genannten Cassen und Agenturen unentgeltlich erfolgt werden) zu erhalten mit der Empfangsbestätigung die Legitimationskarten zur Versammlung.

Im Vertretungsfalle müssen die auf der Rückseite der Legitimationskarten vorgebrachten Vollmachten vom Vollmachtgeber eigenhändig unterfertigt werden.

Wien, am 25. März 1867.

(545-1)

Der Verwaltungsrath.